

РЕШЕНИЕ

№ 740

гр. Благоевград, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Р. Беровски

при участието на секретаря Елица Яв. Педова
като разгледа докладваното от Димитър Р. Беровски Гражданско дело № 20211210102942 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

I. Обстоятелства по производството.

Производството е по реда на Глава тринадесета от ГПК („Основно производство”).

Образувано е по искова молба, подадена от частен съдебен изпълнител В. Й. Т., ЕГН *****, с рег. № 795 в КЧСИ, с район на действие - ОС Благоевград, с адрес: гр. Б.*****, чрез адв. С. Б. срещу В. Г. М., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. Б.***.

Ищецът твърди, че упражнява дейност като частен съдебен изпълнител, регистриран под № 795 на Камарата на частните съдебни изпълнители, с район на действие - Окръжен съд - гр. Благоевград. Сочи, че на 04.08.2017г. пред него в качеството му на частен съдебен изпълнител било постъпило писмо с възлагане за събиране на публично вземане от община Благоевград, с което на основание чл. 2, ал. 2 и ал. 3 ЗЧСИ във връзка с чл. 163, ал. 1 и чл. 209, ал. 1 и ал. 2, т. 3 ДОПК Община Благоевград е възложила за събиране задълженията на ответната страна по Акт за установяване на задължение по декларация /АУЗД/ № PS000528/22.10.2016 г., № DT000294/22.10.2016 г., № DT000293/22.10.2016 г., № DT000291/22.10.2016 г., № DT000292/22.10.2016 г. Поддържа, че за събиране на тези задължения на 04.08.2017г. било образувано изпълнително дело № 312/2017 г. по описа на неговия опис. Заявява, че на длъжника по изпълнителното дело била изпратена Покана за доброволно изпълнение с изх. № 26243/17.11.2017г., в която бил указан размерът на задължението, включително и дължимите по изп.д. такси и разноски към датата на поканата, като същата била редовно връчена на ответника на 22.02.2018г. Излага, че по изпълнителното дело било постъпило уведомление с вх. № 04611/06.03.2018 г. от Община Благоевград, с което взыскателят го бил уведомил, че задълженията по АУЗД, предмет на изпълнителното дело, били погасени. Навежда, че въз основа на платените към взыскателя суми била начислила такса по т. 26 ТТРЗЧСИ. Сочи, че за направените по изпълнителното дело разноски, които не били заплатени авансово от взыскателя, по делото била изготвена Сметка № 37460/26.11.2020 г., в която са посочени извършените действия по изп. дело и начислените такси по т. 3, 4, 5, 9, 26, 31, 12 ТТРЗЧСИ, а именно такса по т. 3 ТТРЗЧСИ /извършване на всяка справка за длъжника и неговото имущество/ - общо 5 лв. без ДДС; такса по т. 5 от ТТРЗЧСИ /изготвяне и връчване на книжа/ - общо 160 лв. без ДДС; такса по т. 12 /за изготвяне на сметка за размера на дълга/ - 30 лв. без ДДС; такса по т. 26 от

ТТРЗЧСИ, в размер на 140,94 лв. без ДДС; такса по т. 31 /допълнителни разноски/ - 0,20 лв. без ДДС. Смята, че с начисляването на 20% ДДС вземането се равнявало на общата сума от 403,33 лв. Твърди, че на длъжника било изпратено Съобщение с изх.№ 30576/08.12.2020г. ведно с изготвената сметка, като бил уведомен, че при неплащане на задължението в дадения срок, ще поиска издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК. Поддържа, че същите били редовно връчени на ответника на 04.02.2021 г., като в указания срок ответникът не бил заплатил дължимите се такси по изп.д. № 312/2017 год. в размер на 403,33 лв. Счита, че съгласно изискванията на ГПК, ЗЧСИ и ТТРЗЧСИ дължимите такси и разходи по образуване и движение на изпълнителното дело се заплащали авансово от вискателя и впоследствие бивали възстановявани от длъжника. Заявява, че в случай, че това не било сторено дължимите такси оставали за събиране направо от длъжника, като за дължимите неплатени такси и разноски частният съдебен изпълнител може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 ГПК независимо от техния размер /чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ/. Сочи, че за дължимите се такси по горепосоченото изп.д. на 10.05.2021г. по ч. гр. д. № 1148/2021г. по описа на РС-Благоевград е била издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, срещу която е постъпило възражение.

Ответникът счита предявения срещу него иск за неоснователен. В тази връзка сочи, че ищецът не доказвал по никакъв начин извършването на всички посочени от него действия по процесното изп.д. № 312/2017 год., съответно не доказвал размера на таксите и разноските, които на основание чл. 79, ал. 2 ГПК се дължали от ответника. Смята, че ищецът не доказвал да е извършил действия по установяване имущественото състояние на длъжника, по изпращане на книжа и документи свързани с принудителното събиране на вземането. Възражава срещу размера на задължението по всяка от посочените точки от тарифата, тъй като нямало данни за това, дали въобще са били извършени действия от частния съдебен изпълнител по същите, съответно колко пъти е било извършено съответното действие (напр. изготвяне и ръчно връчване на книжа), кога реално са били извършени съответните действия, а също и какви допълнителни разноски е направил ищецът именно по процесното изпълнително дело.

По повод подадената искова молба, предмет на разглеждане в настоящото производство е установителна искова претенция по 422, ал. 1 във вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК във вр. с вр. чл. 79, ал. 2 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЧСИ във вр. с ТТРЗЧСИ.

За вземаното по така предявения установителен иск е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК с № 5 от 10.05.2021г. по ч. гр. д. № 1148/2021г. на Районен съд – гр. Благоевград. Срещу цитираната заповед, в рамките на едномесечния срок по чл. 414 ГПК, е постъпило възражение от страна на настоящия ответник, имащ качеството на длъжник в заповедното производство.

II. Фактически и правни изводи.

1. Относно допустимостта на предявения установителен иск:

Предявеният установителен иск е процесуално допустим. Същият изхожда от легитимирано лице, депозиран е пред компетентния съд и в законоустановения едномесечен срок по чл. 415, ал. 4 ГПК.

2. Относно основателността на предявения иск:

Уважаването на исковата претенция е детерминирано от кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/ наличието на образувано въз основа на молба на вискателя Община Благоевград на изпълнително производство; 2/ че е било налице основание за начисляване на всяка една такса, осъществяване на съответната услуга и/или справка, за която се дължи такава по процесното изпълнителното дело, както и размера на всяка една от таксите, претендирани с исковата молба и 3/ неизпълнение на ответника (длъжник в процесното изпълнително дело) да заплати таксите по принудителното изпълнение.

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест в иския граждански процес (чл. 154, ал. 1 ГПК), ищцовата страна следва да установи наличието на първите две

от посочените изисквания. А в случай, че това бъде сторено, ответникът трябва да проведе доказване относно погасяването на своето задължение.

Именно в контекста на изложените принципни положения трябва да се потърси и разрешение на фактическите и на правните проблеми, които поставя разглежданият казус.

Първата от горепосочените предпоставки за уважаване на иска е налице.

От материалите, съдържащи се в приложеното изпълнително дело № 312/2017г. по описа на ЧСИ В. Т., рег. № 795, с район на действие Окръжен съд -Благоевград, се установява, че то е образувано по молба с вх. № 17027 от 04.08.2017 г. от Община Благоевград срещу ответника В. Г. М. въз основа на следните Актове за установяване на задължение по декларация, както следва: № PS000528/22.10.2016 г., № DT000294/22.10.2016 г., № DT000293/22.10.2016 г., № DT000291/22.10.2016 г., № DT000292/22.10.2016 г. Към молбата са приложени: справки за задължения, копия от гореизброените актовете, известие за доставяне, съобщения по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 ДОПК и протоколи по чл. 32, ал. 4 ДОПК.

С постановление от 07.09.2017 г. ЧСИ е образувал изп. дело № 312/2017г. с взыскател Община Благоевград и длъжник В. Г. М.. Взыскателят е поискал да бъде изпратено съобщение за доброволно изпълнение до длъжника, извършване на справки в НАП и справки до КАТ за наличие на автомобили. ЧСИ е изпратил искане до НАП за предоставяне на информация за длъжника В. Г. М. за деклариран банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, суми, предоставени за доверително управление, недвижими имоти, МПС и други движими вещи, дялово участие в дружества и др.

Установява се от материалите от изпълнителното дело, че ищецът е извършил множество изпълнителни действия, изразяващи се в проучвания на имущественото състояние на длъжника чрез изискване на информация и документи от НАП.

ЧСИ е изпратил запорно съобщение до ПП КАТ Благоевград за налагане на запор върху МПС, собственост на длъжника В. Г. М., а именно – лек автомобил Х., с рег. № Е *** ВВ. Видно от материалите по изпълнителното дело, че не е наложен запор върху регистрирания на името на длъжник лек автомобил, защото същият е бил отчислен за друг регион на 15.12.2011г.

ЧСИ е изпратил ПДИ до длъжника изх. № 26243/17.11.2017 г., връчена на 22.02.2018 лично на ответника. С изпратената ПДИ бил насрочен опис на движими вещи на длъжника в неговото жилище за 26.02.2018г. от 12:00 часа. Насроченият опис не се състоял, тъй като не били внесени дължите се такси от взыскателя, което обстоятелство ЧСИ удостоверил в съставен от него протокол от 26.02.2018г., с който и отсрочил опис.

Със съобщение изх. № 26257/17.11.2017 г. съпругът- недлъжник К.П. М.а е уведомен за насочено принудително изпълнение върху вещ, съпружеска общност – лек автомобил Х., с рег. № Е *** ВВ.

На 27.02.2018 г. взыскателят по изпълнителното дело Община Благоевград е депозирал уведомление до ЧСИ, с което уведомил съдебния изпълнител, че задълженията по АУЗД № PS000528/22.10.2016 г., № DT000294/22.10.2016 г., № DT000293/22.10.2016 г., № DT000291/22.10.2016 г., № DT000292/22.10.2016 г. са били погасени изцяло на 26.02.2018г. от длъжника В. Г. М., като е поискал и вдигане на всички обезпечителни мерки, след като бъдат събрани дължимите такси към Община Благоевград и ЧСИ. С уведомлението е отправил искане делото да бъде прекратено, като към него представил и разпечатка от информационния масив на Дирекция МДТ от 26.02.2018. С разпореждане от 07.03.2018., ЧСИ разпоредил да се преизчисли дълга и да се уведомил длъжника за дължимите такси за прекратяване на изпълнителното дело. На 07.03.2018 г. ЧСИ е изготвил сметка за размера на дълга, като е приел като такси към него за извършени действия по изпълнителното дело в размер на 403,33 лв. с ДДС.

На 26.11.2020г. ЧСИ изготвил нова сметка за дълга № 0000037460, в която описал извършените действия по изпълнителното дело. Било изпратено съобщение на длъжника, ведно с изготвената сметка от 26.11.2020г. за заплащане на таксите по принудителното

изпълнение, като същите били връчени на длъжника на 04.02.2021г.

По делото е назначена и приета съдебно-счетоводна експертиза (л. 135 – л. 147). Вещото лице сочи, че към 20.02.2018г. длъжникът е погасил изцяло задължението си по АУЗД № DT000831/11.09.2014 г. Формираният дълг е от обикновени такси, пропорционални такси и допълнителни разноски. Става ясно от заключението на вещото лице, че ЧСИ е извършил всички посочени в сметка за дълга № 0000037460 от 26.11.2020г. действия по процесното изпълнително дело. Размерът на пропорционалната такса по чл. 26 ТТРЗЧСИ е 169,13 лв., като по изпълнителното дело липсват данни за заплащане на суми от ответника. Експертът сочи, че счетоводни документи за платени такси и разноски от ответника при ЧСИ няма. Всички описани действия и начислените за тях такси са извършени преди 20.02.2018 г. По счетоводни данни при ЧСИ липсват парични постъпления от вискателя за заплатени авансово такси и разноски по сметка № 0000037460/26.11.2020г.

С оглед изложеното се налагат следните крайни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 1 ГПК разноските, направени по време на изпълнението, са за сметка на длъжника, освен в случаите когато делото се прекрати съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство. Разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 3 ГПК постановява, че изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато изпълнителният лист бъде обезсилен. В чл. 79, ал. 3 ЗЧСИ е предвидено, че за дължимите неплатени такси и разноски частният съдебен изпълнител може да поиска издаване на заповед за изпълнение по чл. 410, ал. 1 ГПК, независимо от размера на вземането. Законодателят изрично допуска възможността, дължимите на ЧСИ такси да не са събрани предварително от него. В случая не се касае за държавни такси, а за такси, които представляват нормирано с Тарифата за таксите и разноските по ЗЧСИ възнаграждение на ЧСИ за извършените от него процесуални действия по съответното изпълнително дело, чрез които той упражнява своята професия на ЧСИ. От цитирания текст е ясно, че ЧСИ може и да не събере предварително таксите. Съгласно чл. 78, ал. 1 ЗЧСИ таксите по изпълнението се събират за извършване на изпълнителни действия и за извършване на други действия, като разноските се определят с тарифа. В чл. 79, ал. 1 ЗЧСИ е предвидено, че за събиране на таксите по изпълнението се изготвя сметка в два или повече еднообразни екземпляра, подписани от ЧСИ, единият от които се връчва на задълженото лице. Съгласно чл. 79, ал. 2 ЗЧСИ в сметката се посочват разпоредбите, въз основа на които се дължат таксите, материален интерес при пропорционалната такса, сумите на дължимите такси и допълнителни разноски, размерът на получената предплата и последиците при неплащане. Тази сметка трябва да бъде изготвена преди самото събиране на съответните такси от ЧСИ. В нея всъщност се записват сумите за таксите, дължими на ЧСИ съгласно Тарифата за таксите и разноските по ЗЧСИ.

Предмет на делото е сметка № 0000037460/26.11.2020г., с която са начислени 403,33 лв.

От страна на ответника се оспорват начислените суми по т. 26 ТТРЗЧСИ. С Решение № 640/04.10.2010 г. по гр.дело № 920/2009 г. на ВКС, IV г.о. е разрешен правният въпрос по приложението на чл. 26 от Тарифата за такси и разноски към ЗЧСИ и в частност дължи ли се такса по чл. 26 от Тарифата по всяко изпълнително дело за парични притезания, независимо от начина, по който е събрана сумата – платена директно на вискателя или чрез сметка на съдебен изпълнител. С това решение е прието, че съгласно чл. 79, ал. 1 ГПК, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника с изключение на случаите, когато делото се прекрати съгласно чл. 433 ГПК, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство или изпълнителните действия бъдат изоставени от вискателя или отменени от съда. Плащането е направено след започване на изпълнителното производство, когато длъжникът е погасил задължението си след предявяване на изпълнителния лист от вискателя пред съдебния изпълнител - съгласно чл. 426, ал. 1 ГПК, изпълнението започва, когато вискателят поиска писмено от съдебния изпълнител да пристъпи към изпълнение на основание представен изпълнителен лист или друг акт,

подлежащ на изпълнение. Изключение от този принцип се съдържа в чл. 53, ал. 2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс, съгласно който текст държавният съдебен изпълнител не събира такса върху сумата, която длъжникът е погасил в срока за доброволно изпълнение. Прието е, че в случаите, когато изпълнението се извършва от частен съдебен изпълнител, длъжникът дължи такса и при плащане в срока за доброволно изпълнение. Прието е също, че таксата върху събраната сума за изпълнение на парично вземане по чл. 26 от Тарифа за таксите и разноските към Закона за частните съдебни изпълнители, по общото правило на чл. 79, ал. 1 ГПК е за сметка на длъжника, платил след започване на изпълнението, независимо дали е извършил плащането пряко на вискателя или сумата е постъпила по изпълнителното дело. В същата насока е разрешението на правния въпрос, дадено в Решение № 82/08.05.2012 г. по гр.дело № 1891/2010 г. на ВКС, IV г.о., Решение № 266 от 19.12.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1427/2012 г., IV г. о. Съгласно т. 26, б.б ТТРЗЧСИ за изпълнение на парично вземане се събира такса върху събраната сума, като за сума от 100 до 1000 лв. - 10 лв. + 10 на сто за горницата над 100 лв. Установи се от заключението на вещото лице, че таксата по т. 26 е в размер на 169,13 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 81 ЗЧСИ, дължимите авансови такси по изпълнението при възлагане за събиране на публични държавни и общински вземания, не се внасят от вискателя, а се събират от длъжника. Поради това, в конкретния случай претендираните от ищеца такси и разноски не са били дължими авансово от вискателя Община Благоевград, а следва да бъдат заплатени от длъжника по изпълнителното дело. Дори и дължимите авансови такси за извършването на изпълнителни действия да не са внесени предварително от вискателя, то те следва да се съберат от длъжника и да бъдат задържани от страна на частния съдебен изпълнител, тъй като по естеството си съставляват възнаграждение за извършените от него процесуални действия. По аргумент от разпоредбата на чл. 79, ал. 1 ГПК, при приключване на изпълнителното производство, дължимите такси и разноски са в тежест на длъжника по изпълнителното дело, платил след започване на изпълнението, независимо дали е извършил плащането пряко на вискателя или сумата е постъпила по изпълнителното дело.

При това положение ищцовата претенция се явява основателна и като такава подлежи на уважаване.

Относно разноските:

При този изход от делото и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в тежест на ответника следва да бъдат поставени разноските, сторени от ищеца във връзка с водене на делото. Следва да се има предвид, че съобразно възприетото в т. 12 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. дело № 4 от 2013 г. на ОСГТК на ВКС е необходимо да бъде извършено диференцирано произнасяне както по отношение на разноските в заповедното производство, така и досежно тези, касаещи настоящото исково дело. Отговорността за разноски на ответника в полза на ищцовото дружество трябва да бъде разпределена по следния начин:

- 325 лв. – общ размер на разноските, дължими за заповедното производство, и
- 525 лв. – общ размер на разноските, дължими за исковото производство.

Ръководейки се от изложените съображения, Районен съд – гр. Благоевград, Гражданско отделение, Осми състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл. 422, ал. 1 във вр. с чл. 415, ал. 1 ГПК във вр. с вр. чл. 79, ал. 2 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЧСИ във вр. с ТТРЗЧСИ, че В. Г. М., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. Б.*** **дължи** на частен съдебен изпълнител В. Й. Т., ЕГН *****, с рег. № 795 в КЧСИ, с район на действие - ОС Благоевград, с адрес: гр. Б.*****, **следната сума**, която е била предмет на Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК с

№ 5 от 10.05.2021г., издадена по ч. гр. д. № 1148/2021г. на Районен съд – гр. Благоевград, **а именно:**

- **403,33 лв. /четиристотин и три лева и тридесет и три стотинки/** – главница, представляваща дължими и незаплатени такси и разноси с ДДС, начислени по изпълнително дело № 312/2017г. по описа на ЧСИ В. Т., рег. № 795, район на действие Окръжен съд - гр. Благоевград, **ведно със законната лихва върху тази сума**, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в съда – 07.05.2021г. до окончателното погасяване.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, В. Г. М., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр. Б.*** **да заплати** на частен съдебен изпълнител В. Й. Т., ЕГН *****, с рег. № 795 в КЧСИ, с район на действие - ОС Благоевград, с адрес: гр. Б.*****, **разноси**, сторени в заповедното производство и в настоящото исково производство, **както следва:**

- **сумата от 325 лв. (триста двадесет и пет лева)** – представляваща общ размер на разностите, дължими за заповедното производство (ч. гр. д. № 1148/2021г. на РС – гр. Благоевград), и

- **сумата от 525 лв. (петстотин двадесет и пет лева)** – представляваща общ размер на разностите, дължими за исковото производство (гр. д. № 2942/2021г. на РС – гр. Благоевград).

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Окръжен съд – гр. Благоевград в двуседмичен срок, считано от връчването на препис на страните по делото. Като въззивната жалба се подава чрез Районен съд – гр. Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____